

ציודה לדרך:

עלון תורני אקטואלי לילדי ישראל

וי"ל מידי שבוע עם תכנים מגוונים!

ציודה לדרך - אחרי מות קדושים

עלון מס' 46

עלון זה מוקדש לע"נ הרב ר' ישעיה יוסף
בן ר' שמואל יהודה בנימין ז"ל ברנפלד

בדרך הפרשה

ולקח עליו כדי שיצא וכאי במשפט, אך לא הצליח;
לבסוף קבעו השופטים שחברו אשם, ופסקו את גור
דינו למות.

כאשר ראה שהולכים להוציא להורג את חברו הטוב,
קפץ וצעק "עצרו! אני מודה! אני עשיתי זאת! אל
תוציאו אותו להורג!" הבין הראשון שחברו מנסה
להציל אותו במחיר חייו, והחל גם הוא לצעק: "לא,
לא! זה לא הוא! זה אני!"

מיד החלה מהומה גדולה, ופסק הדין לא יצא אל
הפעל באותו היום - עד שיכרע מיהו האשם האמתי.
בצווי המלך הוכאו אליו שני החברים. המלך צוה

במרפו פרשיות השבוע נצבת הקריאה האלוהית:
"ואהבת לרעה פמוה", עליה דרש רבי עקיבא: "זה
פלל גדול בתורה". מצוה זו כוללת את כל החסדים
והמעשים הטובים שאנו נוהגים זה בזה. אין הפונה
להיטיב לזולת בכדי שהוא יהיה חבר שלה וישיב לה
טובות - כי בזה אינה אוהב את רעה אלא את עצמה.
אהבת ישראל אמיתית היא, לאהב אחד את השני
ללא תנאי וללא מטרת רוח.

מעשה בשני חברים טובים ואוהבים זה לזה. יום
אחד הצלילו על אחד מהם עלילת שוא, והוא העמד
למשפט. רבות נסה החבר הטוב להציל את רעהו

הוסיפו אותי כשלישי בברית חברותכם. אני משתוקק להיות חלק מחברות אמתית שכוונו." זו גם הסבה שהפסוק שמצוה "ואהבת לרעה כמוך" ממשיך במלים "אני ה'" - כאשר ה' רואה שיש אהבה בינה לבין רעה, הוא גם רוצה להשתתף ולהיות יחד אתכם.

עליהם לספר לו מה באמת קרה, והבטיח להם שלא יפגעו מזה. ספרו לו החברים את האמת, ואת העבודה ששניהם למעשה חפים מפשע, אף נסו להציל איש את רעהו, והסכימו אפילו לשלם על כך בחייהם! כששמע המלך את הספור, התרגש והתרשם מידידותם האמיצה, ובקש מהם: "בבקשה מכם,

בדרך המצוה

בידו, והעניי הנה שבע רצון. עתה יוכל להשיב את רעבון בני משפחתו.

והנה בלילה חולם רבי יצחק חלום בלהות. הוא עומד על שפת הים, ומגיעים שוודדים החפצים להשליכו לים. לפתע מגיע רבי שמעון בר יוחאי, רבו, ומושיט לו ידו לעזרה להציל אותו מן השוודדים. אולם מכיון שרבי שמעון עמד רחוק ממנו, לא הצליח רבי יצחק להגיע אליו. ובינתיים מהרו השוודדים לתפס אותו ולהשליכו לים, והנה הוא עומד לטבע ולצלל במים אדירים.

והנה גם! הגיע מישהו, הצליח למשות אותו מן המים, ויקרב את ידו המשטת לעבר ידו של רבי שמעון בר יוחאי! הביט בו רבי יצחק, וראה שהנה הוא אותו עני שפגש בבקר ונתן לו חצי מעה להחיות נפשו ונפשות בני ביתו. רבי שמעון רבו אחז בו בחזקה והוציאו מן המים המסכנים.

התעורר רבי יצחק כלו מבוקל, והנה זה חלום. הבין רבי יצחק מהו גדל השכר של מתן צדקה! צדקה תציל ממות! מן השמים הראו לו שסכנה גדולה היתה צפויה לו ונצל ממנה בנס. לא על ידי רבי שמעון בר יוחאי רבו, אלא רק בזכות מעשה הצדקה שעשה באותו יום.

הנה יום ל"ג בעומר מתקרב, ועמו ההתרגשות הגדולה סביב הלילת רשב"י. רבים עולים מירונה להשתתף על הציון הקדוש, להתפלל לדבר ישועה ורחמים "בזכות התנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי".

בבדי להיות מקשרים לזכויות העצומות של רשב"י, עלינו ללמד מדרךיו וללכת לאורו הגדול והבהיר.

באהר הקדוש מספר: יום אחד כשהלך רבי יצחק להתפלל תפלת שחרית בבית הכנסת, פגש בדרך עני שהיה בידו רק מטבע קטן - חצי מעה! זהו סכום שאי אפשר לקנות בו אפילו כפר לחם.

פנה העני אל רבי יצחק ובקש ממנו: רבי, אנא רחם עלי ועל בני משפחתי הרעבים! אין לנו כסף להחיות את נפשנו.

רחם רבי יצחק על העני, אולם אמר בהתנצלות: אני מצטער מאד, אף בבדי אין אלא חצי מעה, ואיך אוכל להחיות את נפשתיכם בזה?

פני העני אורו והשיב לרבי יצחק: גם בבדי חצי מעה. אם אקבל ממך עוד חצי מעה, תהיה לי מעה שלמה שבה אוכל לקנות כפר לחם, שייספיק לי ולמשפחתי לארוחה שלמה.

נתן רבי יצחק לעני בשמחה את חצי המעה שהיתה

בדרך התורה

יהודה את המקומיים האם רבי אלעזר, שכבר נפטר, הניח אחריו בן. "אכן, יש לו בן ושמו יוסי" הם אמרו, "אף הוא סר מדרך הישר, והוא לא הולך בדרך אביו."

נשאר עוד בהיכלו של רשב"י, ונלמד דרך הנהגה מספור מפלא המספר בגמרא:

פעם הזדמן רבי יהודה הנשיא לעירו של רבי אלעזר, בנו של רבי שמעון בר יוחאי. שאל רבי

"הלא הפכו אותה לחכם גדול, פרסו עליה גלית זהב מפארת ואף קוראים לה רבי. האם ברצונך לשוב לעירך ולהפסיד את הכל?"

כה היה אומר לו דודו שוב ושוב, עד שרבי יוסי נשבע לו שהוא לא ישוב עוד לעירו.

כשגדל, נסע רבי יוסי ללמד בבית מדרשו של רבי יהודה הנשיא. במהלך שעור תורה הקשה רבי יוסי שאלה. "הלא קול זה ממש דומה לקולו של רבי אלעזר בנו של רשב"י!" זהה רבי את הקול, וכשספרו לו שזהו הבן שעזב את דרכו הרעה וחזר בתשובה, קרא רבי יהודה בהתרגשות את הפסוק: "פרי צדיק בן יוסי, בן נכד למשפחת צדיקים, שזכה לשוב לדרכו אבותיו, דרך התורה, והחכם הלא הוא הדוד רבי שמעון בן איסי שיגיע בחכמתו לקרב את לבו של האחין ולהחזיר אותו למוטב.

רבי יהודה הנשיא בקש לקרא לו, ואכן ראה שצורך לצדיק, נכדו של רבי שמעון בר יוחאי, התרחק כל כה מדרך התורה והיהדות. רבי יהודה הנשיא הצטרע על כה מאד, אה ידע שבמלים טובות נתן להחיות נפשות ולהשיב נשמות תועות. הוא מעטר את יוסי בתאר "רבי יוסי", כאלו הוא הסמה לרבנות, ואף מלבישו בגלימת רבנים ונותן בידו מקל הליכה מכבד עם ראש מזהב.

רבי יהודה הנשיא פונה לרבי שמעון בן איסי - דודו של הנער, ומבקש שינסה ללמד אתו תורה כדי המאור שבה - יחזירנו למוטב.

הדוד התמסר מאד לחנוכו של אחינו הצעיר, אה עדין עמדו בפניו נסיונות כפירים. בכל פעם שהיה יוסי רוצה לשוב לדרכו הרעה ולעשות את דרכו למקומות שם נכשל בחטאיו, היה הדוד משכנע אותו שלא לעשות זאת.

בדרך הזמן

שני". איש שהיה טמא בי"ד בניסן, או שהיה בדרך רחוקה, ולא יכול היה להקריב קרבן ה' במועדו - יכול להקריב קרבן פסח ב'מועד ב'; בי"ד לחודש איר. דבר זה הוא מפלא ומחדש! אין הזדמנות נוספת לשמיעת שופר ר"ה, או לצום יום הכפורים. מי שנאנס ולא חגג את חג הסוכות לא יכול 'להשלים'. ומה נשתנה קרבן פסח? כי בני ישראל בקשו והתחננו!

כאשר היו בני ישראל במדבר, עמדו לצני שנה לצאתם ממצרים. הקב"ה מצוה על הקרבת קרבן פסח בי"ד לחודש ניסן, זכר ליציאת מצרים. התורה מלמדת כי היו אנשים טמאים שלא יכלו להקריב פיום ההוא, אה באו לפני משה וקראו מעמק נפשם "למה נגרע?" למה נפסיד? גם אנחנו רוצים לזכות להקריב קרבן פסח! הקב"ה קרא למשה רבנו וחדש לו הלקה: "פסח

רצונם העז פתח שער חדש בשמים – פסח שני!
לקח גדול יש כאן. גם כאשר אתה נצב בפני שער
ברזל, גם כאשר מודיעים לך שבקשתך נדחתה, הרצון
והבכי שלך יכול לשדד מערכות!

בליל הסדר מלאו שש שנים לפטירתו של הגאון
הגדול רבנו שמואל הלוי וואונגר, "פוסק הדור",
שנפטר בשיבה טובה. גדול היה בתורה ועצום היה
בפסקי הלכה.
אך לא תמיד היה כשרוני ומקשר. בנערותו גדל בוינה
בירת ארופה, והצטיין בשאיפותיו התורניות. הוריו
שלחו אותו להבחן בישיבת 'חכמי לובלין', שהיתה
פאר ישיבות פולין ומרכז תורני מבקק למבקשי ה'.
את הישיבה יסד המאור הגדול רבנו מאיר שפירא,
מיסד הדף היומי.

הרב שפירא שב מנסיעה מחוץ לעיר בשעת לילה
מאחרת. הוא התקרב לבנין הישיבה, והפתע לראות
נער צעיר עומד, גמרא קטנה בידו, והוא ולומד לאורו
החלש של פנס הרחוב.

**ראש הישיבה פונה לנער ושואל מי הוא ומאין בא?
למה הוא עומד כאן באמצע הלילה? הנער, שלא ידע
את זהות השואל, השיב בתמימות בקול חנוק מבכי:
שמי שמואל, אני גר בוינה הרחוקה. פאתי היום
להבחן פה להתקבל לישיבה, אה לאכזבתי לא עמדת
בצפיות הרבנים ובקשתי נדחתה. לא התקבלתי. רק
מחר בבקר אוכל לשוב לעירי וינה ברפכת הראשונה,
ובינתיים אני מנצל את הזמן ללמוד!**

רבי מאיר שפירא ראה את רצינותו של הבחור,
והרגיש בעצב שנסוה על פניו. נכר כי הבחור שלפניו
רוצה ללמד תורה! הוא עומד על רגליו שעות ארוכות,
וקורא את האותיות הקטנטנות מהגמרא הקטנה
באהבה והתמסרות. ראש הישיבה הציג את עצמו
והכריז: "התקבלת! אתה תלמיד ישיבתי, ישיבת
חכמי לובלין. אני מברכה כי הרגלים שעמדו באהבת
התורה תשארנה בריאות ואיתנות לארה ימים ושנים,
והעינים שהתאמצו לקרא תשארנה מאירות ובריאות
עד זקנה ושיבה!" ואכן ברכת הרב התקיימה במלואה;
הרב וואונגר לא נזקק למקל הליכה ולא למשקפי
קריאה עד פטירתו בגיל 101!

הרב וואונגר התקבל לישיבה וגדל לגדול הדור וזאת
- בזכות רצונו העז והשתוקקותו לזכות ללמד תורה!

מספר מנהל בית ספר 'בחנוה העצמאי': תלמיד
כמה ח' עלה והתעלה בביה"ס מאז שעבר אלינו
מבי"ס כללי. הוא השתדל להדביק פערים ולהשתלב
בלמידה. הוריו ראו בשמחה את התקדמותו, ולמרות
שהם עצמם לא זכו לחנוה דתי - הם תמכו מאד בבנם.
כאשר נבחנו חבריו לישיבות הקדושות נבחן אף הוא,
אך לאכזבת פעיל 'קרן הסעות' שהכינו למבחן ואף
התלווה אליו, הבחור נכשל, התקשה בבחינה ולא
התקבל לישיבה. הפעיל נסה לשכנע את הר"מ,
המנהל דבר על לב המשיגה, אך ללא הועיל.

כעבור כמה ימים התקשר ראש הישיבה בעצמו
למנהל ביה"ס, "הבחור התקבל! זכות תהיה לנו שהוא
?למד אצלנו!" מה קרה? שואל המנהל בתמיחה.
"אמש בשעה מאחרת אני עונה לטלפון המצלצל,
ושומע קול בכי. אני שואל לזהות המתקשר, אך
הבכי ממשיך. נבהלתי. מי זו האשה הבוכה? מה ארע
לה? כיצד אוכל לעזור? נסיתי שוב לשאל כיצד אוכל
לעזור. בקשי הצליחה לבטא כמה מלים "הבן שלי...
מבחן... ישיבה... בבקשה..." שמעתי מעבר לקו שהיא
לא מצליחה להרגע. בקשתי ממנה לנתק, להרגע,
לשתות כוס מים ולהתקשר שוב. כעבור כעשר דקות,
שוב הטלפון מצלצל, האשה מנסה להתחיל לדבר, אך
שוב פורצת בבכי עז... עד שנגרעת קמעא ומצליחה
לומר - בין התפרצות בכי אחת לשניה - כי המשפחה
פלה חזרה בתשובה, הבן בבי"ס של חנוה העצמאי,
האב לא יודע גמרא, אך בני המשפחה שומרים הלכות
ומקפידים על צניעות. הרב! תן צ'אנס ליילד! תן צ'אנס
למשפחה כלה...

"המנהל! מעודי לא שמעתי בכי טהור כל כה! בכי של
אמא יהודיה שמתחננת על נפש בנה! מי יעמד מנגד?
האני אחסם את הדרך?"

ברוך השם, הבחור הוסיף לעלות בתורה, וכעת, קיץ
תשפ"א, הוא לקראת רשום לישיבה גדולה. ראש
הישיבה אמר לאחרונה למנהל: "עשיתי עסקה טובה!
הבחור פאר את ישיבתנו! אשקיע למענו והוא יתקבל
לישיבה גדולה מצינת!"

**הבכיות של אמא המסו את לב ראש ישיבה, ואף
טהרו וקדשו את פשרונות בנה ופתחו לבו לתורה.
זהו הלקח הנלמד מפסח שני. על ידי תחנונים ורצון
אמתי פותחים שערים נעולים!**

ענו על לפחות אחת מהשאלות הבאות:

- על מה כפרו השעיר לה' והשעיר לעזאזל? מדוע אסף משה את כל
- קהל ישראל כשלימד את פרשת קדושים?
- מאיזה פסוק בפרשתנו לומדים שפקוח נפש דוחה את מרבית אסורי התורה?

שלחו לנו למייל: zaida@kerenh.org.il או לפקס 03-8004455 ומי שפתר את החידות – נפרסם את השם שלו עם הפתרון בעלון הבא.

תשובות פרשת תזו' מ:

- מדוע פותחת פרשת 'נגעי בתים' בתבה "והיה" – שזהו לשון של שמחה?
- כי בנתיבי קירות הבית המנגע יגלו מטמוניות של כסף וזהב! מהי 'קרחת' ומהי 'גבחת'?
- קרחת – מריטת שער בחלק הראש האחורי, גבחת – מריטה בקדמת הראש מה מרמז בשחיטת הצפור בעת טהרת המצרע?
- בשחיטה מרמז על עצירה מהפטרטט המרבה.

פותרים: אביגדור ה. | מוישי ה. | תומר נ. | רותי מ. | זיוה ק.

**מעונינים להנציח את העלון הבא לזכות יקירכם?
צרו איתנו קשר במייל: zaida@kerenh.org.il**

**רוצים את העלון אצלכם?
שלחו בקשה לדוא"ל zaida@kerenh.org.il ונשלח אליכם!**

ת.ד. 257 בני ברק או בהעברה לבנק הפועלים סניף 655 מס' ח-ן: 339991 קרן הסעה וסיוע לתלמידי החינוך העצמאי ע"ד 5-804-659-95 התרומות מוכרות לצרכי מס לפי סעיף 46 כמ"כ ניתן לתרום בקלות ובמהירות בכל עמדות "נדדים פלוס" ברחבי הארץ